

[Udenrigsministeren]

Hvad angår selskabsbeskatning, har Kommissionen ikke fremlagt noget forslag for Rådet efter fremkomsten af rapporten.

**Spm. nr. 113**

Til *udenrigsministeren* (25/1 82) af:

**Preben Lange (Grøn.):**

»Vil ministeren oplyse, om Rom-traktatens art. 95 betyder, at Grønland ikke er i stand til at fastsætte forskellige afgifter for varer, der produceres i Grønland, i forhold til varer, som indføres fra andre medlemslande?«

*Besvarelse* (5/2 82):

**Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):**

Jeg kan bekræfte, at Grønland i henhold til Rom-traktatens artikel 95 ikke kan benytte afgiftspolitik til at gennemføre forskelsbehandling af varer, der produceres i Grønland, og varer, der produceres i andre medlemslande.

Da hovedparten af de til Grønland importerede varer ikke konkurrerer med grønlandsk produktion, betyder dette imidlertid ikke meget i praksis. Art. 95 udelukker således ikke, at der som led i et generelt afgiftssystem opkræves afgifter for varer, som ikke produceres i Grønland, men som importeres dertil.

**Spm. nr. 114**

Til *udenrigsministeren* (25/1 82) af:

**Preben Lange (Grøn.):**

»Vil ministeren give en komplet fortegnelse over områder, hvor EF-organer har den eksterne forhandlingskompetence for medlemslandene?«

*Besvarelse* (5/2 82):

**Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):**

I henhold til fællesskabsretten har Fællesskabet eksternt forhandlingskompetence, dvs. kompetence til at indgå aftaler med tredjelande på alle områder, hvor Fællesskabet kan vedtage interne retsfor skrifter.

I nogle tilfælde fremgår det af traktaterne, at Fællesskabets eksterne kompetence er enekompetence, dvs. at medlemsstaterne ikke har kompetence på det pågældende område.

Dette gælder f.eks. det handelspolitiske område.

I andre tilfælde har Fællesskabet enekompetence til at indgå en international aftale, fordi denne berører allerede vedtagne interne fællesskabsforskrifter. Dette gælder f.eks. det landbrugspolitiske område.

I de tilfælde, hvor Fællesskabet ikke har fastsat interne retsfor skrifter, kan medlemsstaterne indgå aftaler med tredjelande. For så vidt angår fiskeripolitikens område gælder dog det særlige, at medlemsstaterne har besluttet, at aftaler med tredjelande skal indgås af Fællesskabet, selv om den interne fiskeripolitik endnu ikke er vedtaget. Dette blev besluttet i forbindelse med fiskeriterritoriernes udvidelse til 200 sømil pr. 1. januar 1977.

Det følger af det ovenfor anførte, at der i hvert enkelt tilfælde må tages stilling til, om Fællesskabet har eksternt forhandlingskompetence, og om denne i givet fald skal udnyttes.

**Spm. nr. 117**

Til *indenrigsministeren* (27/1 82) af:

**Ingerlise Koefoed (SF):**

»Finder ministeren det i overensstemmelse med den kommunale styrelseslov og normalstyrelsesvedtægten, at Lyngby-Tårnbæk kommunalbestyrelse på kommunalbestyrelsesmøde den 25. januar 1982 har vedtaget en omfattende ændring af de personalemæssige og arbejdsmæssige forhold i kommunens biblioteksvæsen, uden at disse ændringer har været forelagt det stående udvalg og på trods af, at fem af kommunalbestyrelsens medlemmer stemte for et forslag om, at sagen skulle forelægges for biblioteksudvalget til drøftelse og udtalelse, før kommunalbestyrelsen tog endelig stilling?«

**Begrundelse**

I 1980 igangsatte Lyngby-Tårnbæk kommune en rationaliseringsundersøgelse af kommunens biblioteksvæsen. Rationaliseringsfirmaet har nu afgivet sine forslag, og kommunaldirektøren har udarbejdet en redegørelse for forløbet af undersøgelsen og et forslag om en ny organisation for biblioteket, der bl.a. medfører en lang række administrative og organisationsmæssige ændringer og en